కుంటి కాకి

"కాంతం.... నా జపమాల కనిపించటంలేదు. ఎక్కడ వుందో కొంచెం చూసి పెట్టు" బావిదగ్గర స్నానం ముగించుకుని తడి బట్టను జామి చెట్టుకు కట్టిన తాడు మీద ఆరేసి పట్టుబట్ట కట్టుకుని పూజామందిరం ముందు కూర్చున్న శివమూర్తిగారు గట్టిగా పిల్చారు.

"అయ్యో రామ... మీ జపమాల కూడా నేనే వెతికి పెట్టాలండీ" అంటూ నీళ్లు కారుతున్న తడి బట్టతో వచ్చి దేవుని పటం వెనుకనున్న జపమాలను శివమూర్తిగారి చేతిలోపెట్టి వంటగదిలోకి వెళ్లింది కాంతం.

అన్ని స్తోత్రాలు కానిచ్చి గంట తర్వాత పూజ గదినించి బయట పడ్డారు రిటైర్డు హెడ్మాష్టరు శివమూర్తిగారు.

పట్టుబట్ట విప్పి దోవతి కట్టుకుని, లాల్చీ వేసుకుని మనిపర్సు పక్కజేబులో దురుచుకుంటూ కాంతాన్ని పిలిచారు.

"అబ్బ... మళ్లీ ఏం కనిపించలేదండీ" అంటూ విసుగుతో ఎమిటకొంగును నడుము చుట్టూ తిప్పుకుంటూ వచ్చింది కాంతం.

"కోప్పడకు కాంతం... ఎటు తిరిగీ వంట పూర్తయ్యేసరికి ఇంకా రెండు గంటలు పడుతుందికదా... ఈలోపున అలా బజారువరకూ వెళ్లివస్తాను. బజారునించి ఏమైనా తీసుకు రావాలంటే చెప్పు."

"ఏం అవసరం లేవులెండి" అని ఒక్క క్షణం ఆగి "అన్నట్టు మరచిపోయాను ఈ రోజు ద్వాదశికదూ, ఒక పావలా తమల పాకులు—ఒక అరడజను అరటిపండ్లు తీసుకు రండి" చెప్పింది కాంతం.

"పూలు అవసరంలేదా? కోడలు పెట్టుకుంటుందేమో."

"ఎందుకు ? పెరట్లో నన్నజాజి పందిరికి చాలా పూలున్నాయి. ఇంకేం అవసరం లేదు. మీరు త్వరగారండి. మళ్లీ మీకోసం

కనిపెట్టుకు కూర్చోవాల్సొస్తుంది.'' అన్నది కాంతం వంటగదిలోకి వెడుతూ.

''అలాగేలే కాంతం ... మన పెళ్లయిన ముప్ఫైయేళ్లలో ఏ నాడైనా నీ మాట దాటానా'' అని నవ్వుకుంటూ వీధిలోకి నడిచారు శివమూర్తిగారు

అలా వీధిలోకి వెళ్లిన శివమూర్తిగారికి జడ్జీగారి ఇంటి ప్రహరీ గోడమీద కూర్చుని పెద్దగా అరుస్తున్న ఒక కాకి కనిపించింది.

''కా...కా...'' అంటూ శివమూర్తిగారి వైపు చూస్తూ పెద్దగా అరుస్తోంది.

అలా అరుస్తున్న కాకివైపు రెండు నిముషాలు చూసి నాలుగడుగులు ముందుకు వేశారు ...''కా ...కా ...'' అరుచుకుంటూ శివమూర్తిగారి తలమీదగాపోయి హెడ్‌క్లర్క్ వెంకటాచలంగారి ఇంటిమీద వాలి అరుస్తోంది కాకి.

'ఈ కాకి తన చుట్టూ ఇలా తిరుగుతుందేమిటి!' తనలో తనే అనుకుని మరలా ముందుకు నడక సాగించారు.

అరుచుకుంటూ శివమూర్తిగారి కంటే ముందుగా పోతూ ఆ ఇంటిమీదా ఈ ఇంటిమీదా వాలి అరుస్తోంది కాకి.

ఈసారి శివమూర్తిగారికి ఆశ్చర్యం వేసింది. అది తన చుట్టూ ఎందుకిలా తిరుగుతుంది ? ఇదివరలో దానికి గుప్పెడు అన్నం మెతుకులు వేసిన గుర్తు కూడా లేదు. మరి తన చుట్టూ అరుస్తూ ఎందుకు తిరుగుతోంది ఈ కాకి. అది శివమూర్తిగారి ఊహకు అందని విషయమైంది.

శివమూర్తిగారితో బజారువరకూ వచ్చి ఎటువైపుకో కనిపించకుండా ఎగిరిపోయింది కాకి.

తమలపాకులు — అరటిపండ్లు — తీసికుని చుట్టూ చూశారు శివమూర్తిగారు కాకికోసం. కాని అది కనిపించలేదు.

* * *

భోజనంచేసి బావిదగ్గర చెయి కడుక్కుంటున్న శివమూర్తిగారికి కాకి అరుపు వినిపించి తలయెత్తి చూశారు.

బావి పక్కగా గోడమూల వున్న జామిచెట్టు కొమ్మమీద ఒకవైపు వొరగబడి కూర్చుంది కాకి. ఎడమచేత్తో పట్టుబట్టను ఎత్తిపట్టుకుని కుడిచేత్తో వెండి చెంబును పట్టుకుని చెట్టుక్రిందికివచ్చి కాకిని పరీక్షగా చూశారు శివమూర్తిగారు. దానికి కుడికాలు లేదు. సగంవరకు మెలిక తిరిగి

దీపావళి కథల పోటీలో
రు. 750 లు
బహుమతి పొందిన కథ

పోయివుంది. 'పాపం ! కుంటికాకి' అనుకున్నారాయన మనసులో.

''ఒరేయ్ వాసూ''చెంబును గుమ్మందగ్గర వుంచుతూ పిలిచారు శివమూర్తిగారు.

''ఏమిటి తాతయ్యా'' నడవాలోనుంచి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు అయిదేండ్లవాసు.

''మీ నాన్నను పడక్కుర్చీతెచ్చి జామిచెట్టు క్రింద వెయ్యమను.''

వాసు మళ్లీ పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్లిపోయాడు. వాసు తండ్రి కుర్చీ తెచ్చాడు. ''పరమేశ్వరా'' అంటూ కుర్చీలో వాలిపోయి పైకి చూశారు శివమూర్తిగారు. కాకి శివమూర్తిగారి వైపే చూస్తుంది. దానిని చూస్తుంటే ఆయనకు ఎందుకో తగని జాలి వేసింది. మనసు నిలువక ''వర్ధనీ...వర్ధనీ'' అంటూ పిలిచారు.

మామగారి పిలుపు వినిపించి వంటింట్లో ఎంగిళ్లు ఎత్తుతున్న వర్ధని''ఏమిటిమామయ్యగారూ''అంటూ వచ్చింది.

''ప్లేటులో గుప్పెడు మెతుకులను వేసుకొచ్చి ఆ గోడ మీద పెట్టు''

శివమూర్తిగారి మనస్తత్వం కోడలు వర్ధనికి బాగా తెలుసు. అందుకే ఎందుకని ఎదురుప్రశ్న వెయ్యకుండా వంటింట్లోకి వెళ్లి చిన్నపళ్లెంలో అన్నం మెతుకులను వేసుకొచ్చి, గోడమీదపెట్టి వెళ్లిపోయింది.

జామిచెట్టు మీదనించి ఎగురుకుంటూవచ్చి గోడ మీద పళ్లెంలోని మెతుకులను గబగబా తినసాగింది కాకి.

ఆ దృశ్యం చూస్తుంటే శివమూర్తిగారు తానేదో ఘన కార్యం చేసినట్లు ఫీలయ్యారు. మనసంతా సంతోషంతో నిండిపోయింది.

మెతుకులు తిన్న తర్వాత బావిదగ్గర గుంటలో నిల్చిన నీటిని త్రాగి మళ్లీ జామిచెట్టు మీదకు వచ్చింది కాకి.

కుర్చీలో వెనక్కి వాలి కాకినే దీక్షగా చూస్తున్న శివమూర్తిగారి మనసులో ఎన్నో ఆలోచనలు దొర్లిపోతున్నాయి.

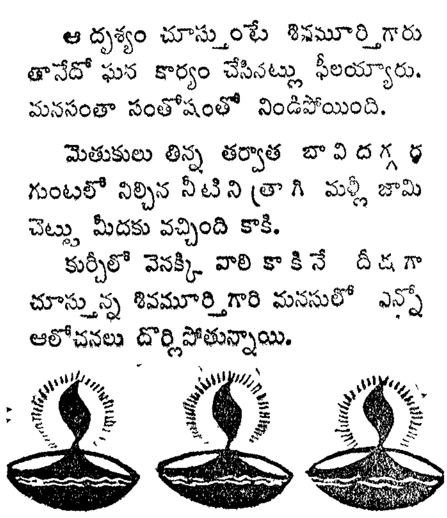

'చనిపోయిన తర్వాత పితృ దేవతలు కాకి రూపం ధరిస్తారంటారు. అది నిజమేనేమో! అందుకే తద్దినం పెట్టినరోజు కాకికి పిండం వేస్తారు. పితృదేవతలు ఆ రూపంలోవచ్చి తిని పోతారంటారు. ఈ ఆలోచన రాగానే ఆయన మనసులో ఆయన తండ్రి రంగనాథంగారు మెదిలారు. రంగనాథంగారికి శివమూర్తిగారంటే ఎంతో ఇష్టం. శివమూర్తిగారు ఒక్కరే సంతానం. అందుకే గారాబంగా పెంచారు. ఒక వేళ తనతండ్రే కాకిరూపంలో వచ్చాడేమో,' అనిపించింది శివమూర్తిగారికి.

ఈ ఊహ ఆయన మదిలో మెదిలిన తర్వాత కుంటికాకి మీద శివమూర్తిగారికి పూజ్యభావం కలిగింది. కాకిని చూస్తుంటే తన తండ్రే ఎదురుగా వున్నట్టు తృప్తి చెందారు.

ఇలా కాకిని గురించి ఆలోచిస్తూనే ఆయన ఎప్పటికో నిద్రలోకి జారిపోయారు.

ఎంతవరకు నిద్రపోయారో! ఏమో! ''తాతయ్యా... తాతయ్యా'' వాసు పిలుపుతో కళ్లు తెరిచి చూశారు శివమూర్తిగారు.

ఎదురుగా వాసు ఉప్మాప్లేటుతో నిలుచుని వున్నాడు.

చిన్నగా నవ్వి వాసు చేతిలోని ఉప్మాప్లేటును అందుకుని జామిచెట్టు పైకి చూశారు. కాకి కనిపించలేదు 'ఎక్కడికి ఎగిరిపోయిందో' అనుకుని ఉప్మాతిని, కాఫీ త్రాగి బావిదగ్గర ముఖం కడుక్కుని ఉతికిన ధోవతి కట్టుకుని, లాల్చీ వేసుకుని, ఉత్తరీయాన్ని బుజంమీద వేసుకుంటూ పార్కువరకూ వెళ్లివద్దామని బయల్దేరారు శివమూర్తిగారు. ఆయనకు ప్రతిరోజూ పార్కుకు వెళ్లి తన స్నేహితులతో ముచ్చటలాడి చీకటిపడిన తర్వాత గూటికి చేరటం అలవాటు.

వీధిలోకివచ్చి జడ్జీగారి ఇంటివైపు చూశారు.

కాకి కనిపించలేదు.

ప్లీడరుగారి మామిడి చెట్టు మీద నించి కాకి అరుపు వినిపించింది. తలను అటువేసి తిప్పారు. అది కుంటికాకి కాదు. మరో కాకి గొంతు బొంగురు పోయినట్లుగా అరుస్తోంది

కొంతదూరం వెళ్లాక కుంటికాకి ఎక్కడినించో ఎగురుకుంటూ వచ్చింది. శివమూర్తిగారి గుబురుగా పెరిగిన మీసాలమధ్య చిరుమందహాసం వెల్లివిరిసింది. ఆయన కనులలో

కాంతంఖలు నువ్వు వస్తావని నాకు తెలుసు' అన్నట్లున్నాయి ఆయన చూపులు

ఆయనతో పార్కువరకూ వచ్చి మళ్లీ ఎటో ఎగిరిపోయింది కాకి

చీకటి పడిందాకా పార్కులో కూర్చుని ఇంటికి బయల్దేరారు శివమూర్తిగారు

ఆయన ఇంటికి వచ్చేసరికి వాసు వరండాలో లైటుక్రింద కూర్చుని కాకిపారం చదువుతున్నాడు

లాల్చీవిప్పి వంకీకి తగిలించి, ఉత్తరీయాన్ని దండెంమీద వేసి కుర్చీలో వాలిపోయారు

''తాతయ్యా . కాకి కథ చెప్పవూ'' వాసు ఒకటవతరగతి పుస్తకం తీసుకొచ్చాడు వాసుని ఒడిలో కూర్చో పెట్టుకుని పుస్తకం చేతిలోకి తీసికొన్నారు

''ఒరేయ్ వాసూ !! ఒకసారి ఒక కాకికి

కుంటి కాకి

బలే దాహమయిందిరా దానికి ఎక్కడా మంచి నీళ్లు దొరకలేదు వెతగ్గా వెతగ్గా ఒక చోట కడవలో అడుగున ఎక్కడోనీళ్లు కనిపించాయి అంత అడుగున వున్న నీటిని ఎట్లా త్రాగాలో కాకికి తెలీలేదు అందుకని అదొక ఉపాయం ఆలోచించింది ఎక్కడికో ఎగురుకుంటూ వెళ్లి చాలా గులకరాళ్లు తీసికొచ్చి కడవలో వేసింది అప్పుడు అడుగున వున్న నీళ్లన్నీ పైకి వచ్చేశాయి అది హాయిగా నీళ్లు తాగి దప్పిక తీర్చుకుని ఎగిరి చక్కా పోయింది చూశావా? కాకి ఎంత తెలివైన పక్షో?'' శివమూర్తిగారు వాసు ముఖంలోకి చూస్తూ అన్నారు

అవునన్నట్లు తలాడించాడు వాసు

''కాళ్లు కడుక్కుని రండి భోజనం వడ్డిస్తున్నాను'' వంటింట్లోనించి కేకవేసింది కాంతం

భార్య పిలుపు వినిన శివమూర్తిగారు ''లేవరా వాసూ మీ బామ్మ భోజనానికి పిలుస్తుంది''అంటూ లేచి బావిదగ్గరకు వెళ్లి కాళ్లు కడుక్కుంటూ జామి చెట్టు పైకి చూశారు కొమ్మల మధ్య వొదిగి కూర్చుంది కుంటి కాకి

ముసిముసిగా నవ్వుకుంటూ వెళ్లి భోజనానికి కూర్చున్నారు

భోజనమైన తర్వాత చిన్న గిన్నెలో అన్నం మెతుకులను వేసుకొచ్చి బావి బొడ్డు మీద వుంచారు అది చూసి కాకి ఎగురుకుంటూ వచ్చి మెతుకులను తిని వెళ్లిపోయి మళ్లీజామి చెట్టు మీద కూర్చుంది

శివమూర్తిగారు తృప్తిగా నవ్వుకున్నారు ఆయనే ప్రతిరోజూ కాకికి అన్నం వేస్తున్నారు మరెవరు దానికి అన్నం పెట్టినా ఆయనకు తృప్తిగా వుండదు తన స్వహస్తాలతో దానికి గిన్నెలో అన్నం పెడితేనే ఆయనకు తృప్తి

* * *

పదిరోజుల తర్వాత ఉన్నట్టుండి కుంటి కాకి కనిపించకుండా హఠాత్తుగా మాయమ

everest/617 r/ACW tl

దగ్గులను కొట్టిపడవేయు ఛాంపియన్

Alembic

గ్లైకోడిన్

వలె దగ్గులను కొట్టిపడవేయగల గృహవైద్యం మరొకటి లేదు.

దగ్గులను 4 స్థలాలలో— అనగా మెదడు, గొంతు, రొమ్ము, ఊపిరితిత్తులలో— ఎదుర్కొని శీఘ్రమే ఉపశమనాన్ని యిస్తుంది.

- ఇది త్వరగా పనిచేస్తుంది
- రుచికి మధురం
- మరియు పొదుపు.

గ్లైకోడిన్— లక్షలాది ప్రజలు 40 ఏళ్లుగా నమ్ముకొన్నది.

అంతట శివమూర్తిగారు మొదట 'ఎక్కడికో పోయింది భోజనం వేళకు అదే వస్తుందిలే' అనుకున్నారు కాని మళ్లీ అది తిరిగి రాలేదు ఆ రోజు శివమూర్తిగారికి ఏమీ తోచలేదు భోజనం చెయ్యబుద్ధికాలేదు వాసుని వెంట వేసికుని వీధులన్నీ తిరిగారు ఏ చెట్టుమీద, ఏ ఇంటి ప్రహరీ గోడ మీద కాకి కనిపించినా అది కుంటి కాకేనని భ్రమించారు ఆయన ఎంత తిరిగినా ప్రయోజనం లేకుండా పోయింది కుంటికాకి ఎక్కడా కనుపించలేదు

ఆయన మనసును దిగులు పట్టుకుంది అన్నం ముట్టడం మానేశారు జామిచెట్టు క్రింద కుర్చీ వేసుకుని వివరంగా కాకిని గురించే గంటల తరబడి ఆలోచించడం మొదలుపెట్టారు భోజనం చెయ్యమని కాంతం ఎంతగానో బ్రతిమిలాడింది "వెధవ కాకి కోసం దిగులుపడతారా ?" అన్నది కాంతం ఎన్ని విధాల చెప్పినా శివమూర్తిగారు తన పట్టు విడువలేదు కాకి తిరిగివచ్చిన తరువాతనే తను మెతుకు కొరుకుతానన్నారు

వారం రోజులు గడిచాయి

శివమూర్తిగారు చిక్కి సగమయ్యారు అనుక్షణం ఆయన కనులముందు కుంటికాకి రూపం, చెవులకు దాని అరుపే మెదులు తున్నాయి

వారం రోజుల తర్వాత ఒకరోజు తెల్లవారే సరికి కుంటికాకి మళ్లీ జామిచెట్టు మీద ప్రత్యక్షమయింది శివమూర్తిగారికి ప్రాణం లేచివచ్చినట్లయింది ఆయన ముఖం దేదీప్యమానంగా కాంతితో నిండిపోయింది కాని దాని అరుపును విన్న తర్వాత, దాని రూపును పరీక్షగా చూసిన తర్వాత ఆయనకు దుఃఖం ఆగలేదు

దాని అరుపులో ఇదివరకున్నంత ఉత్సాహం లేదు చిన్నగా, నీరసంగా, బలహీనంగా అరుస్తోంది ఈకలన్నీ చాలావరకు వూడిపోయాయి బోసిపోయినట్లుగా వుంది దాని రూపు ఆ కాకిని చూస్తుంటె ఆయన హృదయాన్ని ఏదో బాధ మెలిపెట్టినట్లనిపించింది

ఆ రోజు ఉదయం శివమూర్తిగారు కాకికి అన్నంమెతుకులు వేస్తే అది మెతుకు ముట్టకుండా వెళ్లిపోయింది దానికేదైనా రోగం వచ్చిందేమో అనుకున్నారు తగ్గిన తర్వాత తింటుందేమో అనుకున్నారు

"రేపు శ్రావణ శుక్రవారం. కోడలు నోము నోచుకుంటుంది కావలసిన సరుకులు తెసుకురండి" ఆ సాయంత్రం శివమూర్తిగారితో చెప్పింది కాంతం

శివమూర్తిగారు బజారుకు బయల్దేరారు

కుంటికాకి ఆయనవెనుకే బజారుకు తనూ బయల్దేరలేదు జామిచెట్టుమీద చలికి వణికి పోతున్న దానిలా ముడుచుకు కూర్చుంది

కావలసిన సరుకులు తీసికుని సంధ్య క్రమంగా వెళ్లబోతున్న వేళ బజారునించి తిరిగి వచ్చారు శివమూర్తిగారు

శివమూర్తిగారిని దూరంనించే చూసిన వాసు పరిగెత్తుకుంటూ ఆయనకు ఎదురు వెళ్లి "తాతయ్యా తాతయ్యా. కుంటి కాకే చచ్చిపోయింది" అని చెప్పాడు

"మన కుంటికాకా" నమ్మలేనట్లుగా ఆశ్చర్యంగా అడిగారు ఆయన

"అవును తాతయ్యా! మన కుంటి కాకే ఇంతకు ముందుదాకా నేలమీద పడి గిలగిలా కొట్టుకుని చచ్చిపోయింది అదుగో! పిల్లలందరూ చూస్తున్నారు."

శివమూర్తిగారి శరీరం కంపించి పోయింది. వడివడిగా నడిచి ఇంటిముందుకు వచ్చారు పైడు కాలువ పక్కనే కాకి చచ్చిపోయివుంది దాని చుట్టూ పిల్లలు గుంపుగా నిలుచుని చూస్తున్నారు

ఎక్కువసేపు అక్కడ నిల్చుని ఆ దృశ్యాన్ని చూడలేక ఇంట్లోకి వెళ్లిపోయారు శివమూర్తిగారు ఆయన కడుపు తరుక్కు పోతుంది దుఃఖం కట్టలు తెంచుకున్న ప్రవాహంలా పొంగి వచ్చింది. తన తండ్రిని పోగొట్టుకున్నట్టుగా బాధపడుతున్నారు ఆయన ఇన్ని రోజులనించీ తనచుట్టూ తిరిగిన కాకి — తన చేతితో పెట్టిన మెతుకులను తిన్న కాకి— ఈ రోజునించీ ఇక లేదు.

దీప హసితం

—డా॥ సి. నారాయణరెడ్డి

నేనూ నవ్వగలుగుతా
  నీలాగే నిశ్శబ్దంగా,
ప్రభాత సరసిలో స్నానమాడే
భాను కిరణంలా
పచ్చిక పొదుగుతో ఆటలాడే
బాల హరిణంలా

నేనూ నవ్వగలుగుతా
నీలాగే నిబ్బరంగా,
కారు మబ్బుల్ని కరిగించిన
శారదేందువులా
అమృత భాండాన్ని ప్రసవించిన
క్షీర సింధువులా

కానీ నేను నవ్వలేను
పచ్చి చీకట్లు పట్టపగలే మెరుస్తుంటే
పళ్ళేర్లు అడుగడుగునా కరుస్తుంటే
కత్తి బుద్ధి వేసిన కాటుతో
కాలకూటం తలకెక్కుతుంటే
నేను నవ్వలేను నీలాగా

అయినా నవ్వుతాను మరోలాగా.
హిమానీ శిఖలో పుట్టిన
    కిరణ కుసుమ దామంలా
తమస్సమాధిపై కట్టిన
    జ్వాలా ధూప తోరణంలా
అమావాస్యనే చీల్చుకొని పుట్టిన
అనంత దీపికా శిశుగణంలా
నవ్వుతాను — నిప్పులా నవ్వుతాను

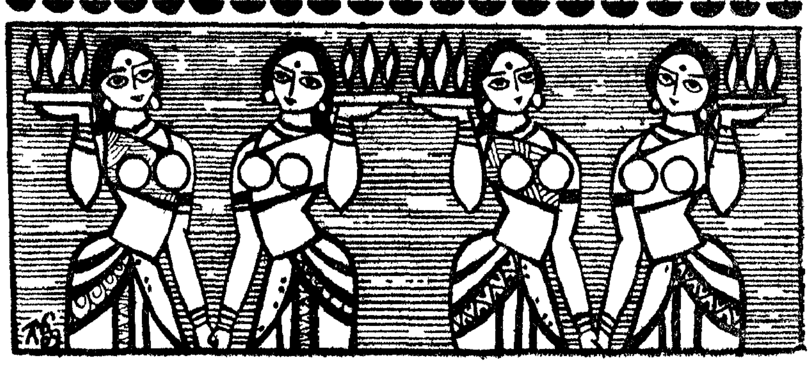

న్నాళ్ళా తన తండ్రితో సమానంగా భావి స్తున్న కాకి ఈరోజు చచ్చిపోయింది శివమూర్తిగారు శోక సముద్రంలో మునిగి పోయారు

అంత దుఃఖంలోనూ ఆయన మస్తిష్కంలో ఒక ఆలోచన మెదిలింది కాకికి దహన క్రియలు జరపాలని అవును తప్పకుండా దానికి దహనక్రియలు జరపాలి తన తండ్రే ఆ రూపంలో వచ్చాడు తన తండ్రి పోతె దహనక్రియలు జరపలా ??

"కాంతం కాంతం ఇలారా" దుఃఖంతో పూడుకుపోయిన గొంతుతో పిల్చారు శివమూర్తిగారు

"ఏమిటండీ. అవతల కూర మాడి పోతుంటే మీ కేకలు" విసుక్కుంటూ వచ్చింది కాంతం

"మన కాకి చచ్చిపోయిందిగా దానికి దహన క్రియలు జరుపుదామనుకుంటున్నాను" చెప్పారు శివమూర్తిగారు

"హవ్వ" అని ముక్కుమీద వేలేసుకుని "మీకు యేళ్ళు వస్తున్నకొద్దీ మతి పూర్తిగా పోతుంది పశులకు మనుషులు దహన క్రియలు జరపటం ఎక్కడైనావుందా?! ఎవరైనా వింటే నవ్వుతారు. అరవకుండా కూర్చోండి ఏ కుక్కలో దానిని తినేస్తాయిలే" విసురుగా లోపలకు వెళ్ళింది కాంతం

కాంతం మీద పట్టరాని కోపం వచ్చింది శివమూర్తిగారికి

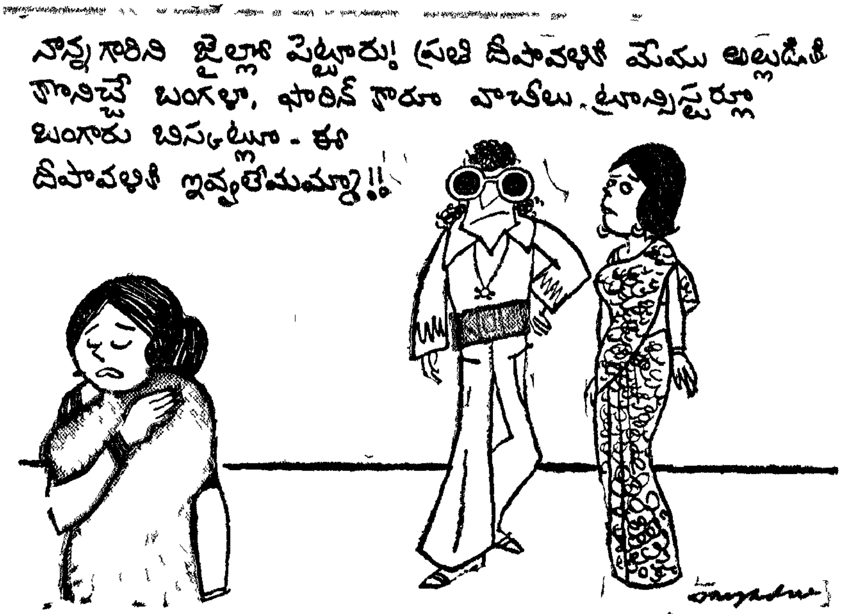

కుంటి కాకి

'రామాయణంలో జటాయువు చచ్చిపోతే రామలక్ష్మణులు దానికి దాహనక్రియలు జరపలేదా? జటాయువు పక్షికాదా?' ఎట్లాగైనా కాకికి దహనక్రియలు జరపాలని నిశ్చయించుకున్నారు శివమూర్తిగారు

ఆరాత్రి ఆయన భోజనం చెయ్యలేదు మిగతావారందరూ భోజనాలు చేసి పక్కలు పరుచుకుని నిద్రపోయారు శివమూర్తిగారికి నిద్రపట్టలేదు కడుపులో ఆకలి మండిపోతుంది ఆవేదనా భారంతో గుండె మండి పోతుంది

గోడగడియారం ఒంటిగంట కొట్టింది

ఉలిక్కిపడినట్లు లేచి కూర్చున్నారు శివమూర్తిగారు అంతా నిద్రాదేవి ఒడిలో విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నారు మెల్లగా లేచి వీధి తలుపు దగ్గరకు వచ్చి చప్పుడు కాకుండా తెరిచి బయటకు వచ్చారు వీధిలైటు కాంతి కాలువపక్కనే వున్న కుంటికాకి మీద పడుతోంది ఇంతవరకూ దానిని ఏ కుక్కలో తిని వెయ్యకుండా వుంచినందుకు సంతోషమనిపించింది మెల్లిగా దాని దగ్గరకు వెళ్ళి వణుకుతున్న చేతులతో దానిని పట్టుకుని ఇంట్లోకివచ్చి తలుపుకు గడియపెటి దొడ్డి తలుపు తెరిచి జామిచెట్టు క్రిందికి వచ్చారు

చెట్టుక్రింద దానిని పడుకోబెట్టి స్నానాల గదిలోనించి కట్టెపుల్లలు, చిన్న చిన్న చితుకులు, కిరసనాయిలు సీసా తీసికువచ్చారు క్షణంలో కట్టెపుల్లలన్నీ మండాయి కాకిని ఆ మంటలో వుంచి దానిపైన మరికొన్ని పుల్లలను పేర్చారు కుంటికాకి శరీరం మంటల్లో దహనమవుతూంది

మనుషులను మనుషులు ప్రేమించటం, వారిమీద ఆత్మీయత పెంచుకోవటం సహజం కాని నోరులేని జంతువులను ప్రేమించి వాటిపై మమకారాన్ని, ఆత్మీయతను పెంచుకోటం చాలా అరుదు ఒక్కొక్కసారి ఏదైనా పక్షినిచూస్తే దానిమీద ఎందుకో సదభిప్రాయం ఏర్పడుతుంది ఆ పక్షి మనకు సన్నిహితంగా వస్తే దానిమీద ఆప్యాయత పెరుగుతుంది ఆప్యాయత పెరుగుతున్నకొద్దీ ఆ పక్షితో మనకు ఏదో కనపడని బంధం పెనవేసుకుపోతుంది ఉన్నట్లుండి ఆ బంధం తెగిపోతే ఆ గుండెలో మిగిలేది శోకమే

శివమూర్తిగారి మనసులో ఎన్నో ఆలోచనలు దొర్లిపోతున్నాయి తన తండ్రిపోయిన రోజు కూడా ఇంతే తను మరోసారి తండ్రిని పోగొట్టుకున్నట్లు బాధపడుతున్నారు ఒక వైపు కాకి మంటల్లో కాలిపోతున్నందుకు ఆయన హృదయం దహించుకు పోతున్నా కుక్కలపాలపడకుండా కాకిని పవిత్రంగా దహనం చేస్తున్నందుకు ఆయనకు ఎంతో తృప్తి అనిపించింది

నిద్రమెలకువ వచ్చి లేచి చూసిన కాంతంకు కుర్చీలో శివమూర్తిగారు కనిపించలేదు దొడ్డితలుపు దగ్గరకు వేసివుండటం కనిపించింది దొడ్లో ఏదో కాలుతున్న వాసన

మంచం మీదనించ క్రిందికి గుమ్మంవైపు నడిచింది కాంతం

దొడ్డి తలుపు తీసిన కాంతంకు జామిచెట్టుక్రింద గొంతుక్కూర్చుని, తదేకంగా మంటను చూస్తూ తృప్తిగా కన్నీళ్లను కారుస్తున్న శివమూర్తిగారు మంట వెలుగులో కనిపించారు

ఆ దృశ్యం చూసిన కాంతం కనుల వెంబడి రెండు కన్నీటి చుక్కలు రాలాయి.